

3. Луць Л.А. Перспективи становлення судового прецеденту як джерела права України / Л.А. Луць // Вісник центру суддівський студій. – 2006. – № 6. – С. 9-15.

4. Перспектива введення в Україні судового прецеденту як джерела права // Правовий тиждень. – [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://legalweekly.com.ua/index.php?id=16061&show=news&newsid=120594>

5. Судовий прецедент в Україні. – [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.interlegal.com.ua/corporate/?p=552>

6. Пояснювальна записка до проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів (щодо процесуального забезпечення судової реформи)». – [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/GH4Z400A.html

7. Сахнюк В.В. Роль и место судебного прецедента в системе источников национального права // Молодий вчений. № 5.1 (45.1) С 119-122

Науковий керівник: к.ю.н., доцент Рязанов М.Ю.

Цветкова Уляна Федорівна

студентка III курсу

юридичного коледжу

Національного університету «Одеська юридична академія»

ПРОБЛЕМИ ПОЛІГРОМАДЯНСТВА В УКРАЇНІ

На сьогодні питання подвійного громадянства в Україні є досить актуальним у зв'язку з тим, що недосконале національне законодавство створює підстави для існування двох або навіть трьох громадянств у однієї особи.

Цьому питанню завжди приділялася увага науковців, юристів, спеціалістів в сфері конституційного права, серед яких: В. Ф. Погорілко, Ю. М. Тодика, В. С. Журавський та інші. Але перш ніж починати вирішення проблеми полігромадянства, необхідно визначити поняття «громадянства України». Громадянство України, на думку Ю. М. Тодика та В. С. Журавського, – це постійний правовий зв'язок між фізичною особою й Українською державою, що проявляється у їх взаємних правах та обов'язках [1, с. 96].

Передумовою впровадження в Україні єдиного громадянства стало здобуття незалежності України, що спричинило необхідність створення нової бази законодавства. Відповідно, правове регулювання громадянства в Україні регламентується Конституцією України, Законом України «Про

громадянство», Указом Президента України «Питання організації виконання Закону України «Про громадянство» від 27 березня 2001 року та ін. У статті 4 Конституції України визначений один із основних принципів громадянства: «В Україні існує єдине громадянство. Підстави набуття і припинення громадянства України визначаються законом» [2]. Це положення Конституції спрямоване на досягнення єдиного правового статусу для кожного громадянина у відносинах з державою-Україною.

Всупереч різноманітним нормативно-правовим актам, кодифікованому законодавству, в результаті вирішення проблем, що стосуються питань громадянства виникають колізії, коли одна й та ж особа є громадянином декількох країн одразу. Це явище в конституційній науці називають подвійним громадянством.

Подвійне громадянство (полігромадянство) – правовий зв'язок, за яким особа перебуває одночасно в громадянстві декількох держав. Цей стан особи виникає в результаті прогалин в законодавстві при вирішенні питань про громадянство.

Відповідно до статті 7 Закону України «Про громадянство» йде мова про таке: якщо дитина народилася на території держави, то вона автоматично стає громадянином цієї держави (застосовується принцип «права ґрунту»), а якщо батьки цієї дитини є громадянами іншої держави, то одночасно з «правом ґрунту» застосовується і принцип «права крові». В такому випадку дитина набуває з моменту народження подвійне громадянство.

Водночас у Законі України «Про громадянство» стверджується про те, що громадянство України припиняється: внаслідок виходу з громадянства України; внаслідок втрати громадянства України; за підставами, передбаченими міжнародними договорами України [3].

Множинне громадянство заборонене у багатьох країнах. Противники цього явища стверджують, що полігромадянство є негативним явищем, оскільки держава не зможе встановлювати однакові права, свободи й обов'язки для всіх громадян держави; виникатимуть проблеми з подвійною відповідальністю; є кроком до федералізації держави та інші причини, які висвітлюють негативні сторони полігромадянства [4, с. 34].

Прихильники полігромадянства стверджують, що це явище може вплинути на усі сфери життя громадян, розширення своїх можливостей в інших країнах, досконалий демократичний режим; полігромадянство є одним із засобів припинення політичного переслідування [5].

На сучасному етапі для запобігання виникнення колізійних ситуацій держави укладають угоди, спрямовані на зменшення кількості осіб з множинним громадянством та створенням належних умов, які б допомогли уникнути випадків подвійного (біпатризму) та множинного (полігромадянство) громадянства.

Таким чином, можна зробити висновок, що законодавство України з питань вирішення проблеми множинного громадянства потребує удосконалення. Відповідно доцільно було б прийняти нормативно-правові акти, які уточнювали б окремі норми щодо питань громадянства, удосконалили Закон України «Про громадянство» в частині набуття та припинення громадянства, який би допоміг уникнути прогалин в подальшій практиці.

Список використаних джерел:

1. Конституційне право України: Підручники для студентів вищих навчальних закладів/ За ред. академіка АПрН України, доктора юридичних наук, професора В. С. Журавського. – К.: Видавничий Дім «Ін Юре», 2002. – 544 с.

2. Конституція України : Закон України від 28 червня 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30.– Ст. 141.

3. Про громадянство України : Закон України від 18 січня 2001 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 13. – Ст. 65.

4. Тарасюк Г. Проблема реалізації принципу єдиного громадянства в Україні / Г. Тарасюк // Економіка, фінанси, право. – №8. – 2009. – С. 32 – 35.

5. Подвійне громадянство – загроза для України! [Електронний ресурс] // FREELook. – 2010. – Режим доступу до ресурсу: <http://narodna.prawda.com.ua/discussions/4c3e006cb0abc/>.

Науковий керівник: к.ю.н., доцент Кулі-Іванченко К.К.

Циба Ольга Віталіївна

студентка V курсу

факультету цивільної та господарської юстиції

Національного університету «Одеська юридична академія»

ПРОБЛЕМА МНОЖИННОГО ГРОМАДЯНСТВА В НАЦІОНАЛЬНОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ

Процеси глобалізації, економічної, культурної та правової інтеграції неминуче стосуються питань громадянства. У країнах Європи питання приналежності особи до певного державного утворення, зокрема, постійного місця проживання, розглядається у ракурсі офіційної позиції щодо інституту подвійного громадянства, оскільки подібний статус притаманний багатьом жителям континенту.